

ДИРЕКТИВА 89/297/ЕИО НА СЪВЕТА

от 13 април 1989 година

за сближаването на законодателствата на държавите-членки относно страничната защита (странични предпазители) на някои моторни превозни средства и техните ремаркета

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и Социален Комитет⁽³⁾,

като има предвид, че е важно да се приемат мерки за постепенно изграждане на вътрешния пазар за периода, който изтича на 31 декември 1992 г.; че вътрешният пазар трябва да обхваща пространство без вътрешни граници, в което е осигурено свободното движение на стоки, лица, услуги и капитали;

като има предвид техническите изисквания, на които превозните средства трябва да отговарят съгласно националните законодателства по отношение *inter alia* на страничните предпазители на моторните превозни средства и техните ремаркета;

като има предвид тези изисквания в една държава-членка се различават от тези в друга; че следователно е необходимо всички държави-членки да възприемат еднакви изисквания или като допълнение, или вместо досега съществуващата нормативна уредба с оглед, по-специално, да се позволи прилагането по отношение на всеки тип превозно средство на процедурата по типовото одобрение на ЕИО, която е предмет на Директива на Съвета 70/156/ЕИО от 6 февруари 1970 г. за сближаването на законодателствата на държавите-членки относно типовото одобрение на моторни превозни средства и техните ремаркета⁽⁴⁾, последно изменена и допълнена с Директива 87/403/ЕИО⁽⁵⁾;

като има предвид, че за повишаване на пътната безопасност, е необходимо да се оборудват със странични предпазители всички превозни средства в по-тежкотоварните категории, за да предложат на незащитените потребители на

⁽¹⁾ ОВ С 265, 5. 10. 1987, стр. 21.

⁽²⁾ ОВ С 94, 11. 4. 1988, стр. 23.

⁽³⁾ ОВ С 80, 28. 3. 1988, стр. 17.

⁽⁴⁾ ОВ L 42, 23. 2. 1970, стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 220, 8. 8. 1987, стр. 44.

пътя (пешеходци, колоездачи, мотоциклетисти) ефикасна защита срещу риска от падане под страничната част на тези превозни средства;

като има предвид, че по практически причини, е необходимо да се предвидят различни срокове за прилагане за нови типови одобрения и за всички нови превозни средства;

като има предвид, че сближаването на националните законодателства относно моторните превозни средства включва взаимното признаване от държавите-членки на проверките, извършени от всяка от тях на базата на общи изисквания;

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

За целите на настоящата директива „превозно средство” означава всяко моторно превозно средство от категория N2 и N3 и ремаркета от категория O3 и O4, както е определено в Приложение 1 към Директива 70/156/ЕИО, предназначени за движение по пътищата, с или без каросерия и с максимална проектна скорост, надвишаваща 25 km/h.

Член 2

1. Някоя държава-членка не може, на основания отнасящи се до страничната защита, да откаже да предостави типово одобрение на ЕИО или национално типово одобрение за превозно средство, ако това превозно средство отговаря на изискванията, отбелязани в приложението.

2. Някоя държава-членка не може, на основания отнасящи се до страничната защита, да откаже или забрани продажбата, регистрацията, пускането в употреба или използването на превозно средство, ако това превозно средство отговаря на изискванията, отбелязани в приложението.

Член 3

Държава-членка, която е предоставила типово одобрение на ЕИО, взема мерките, необходими за гарантиране, че е информирана за всяко изменение на част или характеристика, визирани в приложението. Компетентните органи на тази държава-членка определят дали измененият тип превозно средство да бъде подложено на нови изпитвания, придружени с нов протокол. Когато след такива изпитвания се оказва, че не са спазени изискванията на настоящата директива, изменението не се разрешава.

Член 4

1. Считано от 1 юни 1990 г. държавите-членки :

- не могат повече да издават документа, предвиден в член 10, параграф 1, трето тире от Директива 70/156/ЕИО по отношение на типа превозно средство, при което устройствата за странична защита не отговарят на изискванията на настоящата директива.

-
- могат да отказват издаването на националното типово одобрение по отношение на тип превозно средство, при което устройствата за странична защита не са съобразени с разпоредбите на настоящата директива.

Считано от 1 май 1991 г. държавите-членки могат да забранят първоначалното пускане в употреба на превозни средства, страничните защитни устройства на които не са съобразени с разпоредбите на настоящата директива.

Член 5

Измененията и допълненията, необходими за привеждане в съответствие с техническия прогрес на изискванията на приложението, се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 13 от Директива 70/156/ЕИО.

Член 6

1. Държавите-членки въвеждат в сила разпоредбите, необходими за привеждане в съответствие с настоящата директива най-късно до 30 октомври 1989 г. и незабавно уведомяват Комисията за това.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за основните разпоредби от вътрешното право, които приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 7

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 13 април 1989 година

За Съвета:

Председател

P.SOLBES

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА СТРАНИЧНА ЗАЩИТА

1. Общи изисквания и определения

- 1.1. Всички превозни средства от категория N2, N3, O3 и O4 трябва да бъдат проектирани и/или оборудвани така, че когато са пълни, да предлагат ефикасна защита на незащитените ползватели на пътя (пешеходци, колоездачи, мотоциклетисти) срещу риска от падане под страничната част на превозното средство и минаване под колелата⁽¹⁾.

Директивата не се прилага за:

- полуремаркета за трактори,
- специално предназначени и проектирани ремаркета за превозване на много дълги товари с непрекъсната дължина, като трупи, железни пръти и др.,
- превозни средства, предназначени и конструирани за специални цели и където не е възможно, по практически причини да се пригоди такава странична защита.

- 1.2. Счита се, че едно превозно средство задоволява изискванията, залегнали в точка 1.1., ако неговите странични части осигуряват защита в съответствие с разпоредбите на следващите параграфи.

1.3. *Определения*

1.3.1. Тип на превозно средство за целите на страничната защита

Терминът „тип на превозно средство за целите на страничната защита” означава превозни средства, които не се различават по отношение на следните основни характеристики:

широчина на задния мост, структура, размери, вид и материали на каросерията и шасито, характеристики на окачването на превозното средство дотолкова, доколкото те влияят на изискванията на точка 2.

- 1.3.2 „Тегло в ненатоварено състояние” означава теглото на превозното средство в движение, празно и ненатоварено, но което включва горивото, охлаждащата течност, смазочните материали, инструментите и резервната гума, ако са доставени от производителя на превозното средство, като стандартно оборудване.

1.4. Местоположение на превозното средство

⁽¹⁾ Настоящата директива не ограничава никоя страна да приеме допълнителни изисквания за частите на превозното средство пред предните колела и зад задните колела.

Когато се изпитва за съответствие с техническите спецификации, изложени в точка 2, местоположението на превозното средство е както следва:

- на хоризонтална и равна повърхност,
- водещите колела са в положение напред,
- превозното средство да е ненатоварено,
- полуремаркетата са в положение върху техните носещи конструкции/опашни опори с хоризонтална повърхност на товарене.

2. Странична защита, снабдена със специфично устройство (страничен предпазител)

2.1. Устройството не увеличава общата ширина на превозното средство и главната част от неговата външна повърхност не може да бъде повече от 120 mm откъм най-външната равнина (максималната ширина) на превозното средство. Неговият преден край може да се завърти навътре в съответствие с точки 2.4.2. и 2.4.3. Неговият заден край не трябва да е с отстъп повече от 30 mm откъм най-външния край на задните гуми (с изключение на всякакво надграждане на гумите близо до земята) върху най-малко 250 mm от най-задните.

2.2. Външната повърхност на устройството е гладка, предимно равна или хоризонтално рифелована/вълниста и по възможност продължава от началото до края; близко стоящите части могат въпреки това да се застъпват, при условие че ръбът на припокриването е или извит назад, или надолу или може да се остави надлъжно пространство от не повече от 25 mm, при условие че задната част не се показва пред предната част; куполовидните глави на болтовете или нитовете могат да се подават на повече от 10 mm разстояние от повърхността и други части могат да се подават при същото ограничение, при условие че те са гладки и също така заоблени; всички външни ръбове и ъгли са заоблени с радиус най-малко 2,5 mm (изпитани, както е предвидено в Директива 74/483/ЕИО⁽²⁾).

(;) Настоящата директива не препятства никоя страна да прилага други изисквания за частите на превозното средство пред предните колела и зад задните колела.

2.3. Устройството може да се състои от непрекъсната гладка повърхност, от една или повече хоризонтални надлъжни греди или от комбинация от повърхност и надлъжни греди; ако се използват надлъжни греди, те са не повече от 300 mm поотделно и не по-малко от:

- 50 mm на височина в случая на превозни средства от категории N2 и O3,
- 100 mm на височина и съществено гладки в случая на превозни средства от категории N2 и O3.

Комбинациите от повърхности и надлъжни греди формират непрекъснат страничен предпазител, с уговорката за разпоредбите в точка 2.2.

2.4. Предният край на страничния предпазител е проектиран, както следва:

⁽²⁾ ОВ L 266, 2.10.1974, стр.4.

2.4.1. Неговото местоположение е:

2.4.1.1. върху моторно превозно средство: на не повече от 300 mm зад вертикалната напречна равнина, допираща се до най-задната част от гумата на колелото непосредствено пред предпазителя;

2.4.1.2. теглително-прикачно устройство на ремарке: на не повече от 500 mm зад равнината, определена в точка 2.4.1.1;

2.4.1.3. върху полуремарке: на не повече от 250 mm зад напречната равнина на медианата от опашните опори/носещите конструкции, ако опашните опори/носещите конструкции са монтирани, но в никакъв случай разстоянието от предния край и напречната равнина, минаващо през центъра на царския болт в неговото задно положение, не превишава 2,7 m.

2.4.2. Когато предния край се намира в друго открито място, крайт се състои от непрекъснат вертикален елемент, който покрива цялата височина на предпазителя; външната и вътрешната страни на този елемент са с размери на задната част най-малко 50 mm и са извити на 100 mm навътре в случая на превозни средства от категории N2 и O3 и най-малко 100 mm в задната част и са извити на 100 mm навътре в случая на N3 и O4.

2.4.3. Върху моторно превозно средство, където размерът от 300 mm, определен в точка 2.4.1.1, попада в кабината, предпазителят е проектиран така, че да се свържат с командното табло на кабината и, ако е необходимо, да се завърти под ъгъл на не повече от 45°. Надлъжно свободно място от 100 mm се позволява между предния край и командното табло на кабината в случая на повесени/окачени или наклонени кабинни. В този случай, разпоредбите в точка 2.4.2. не се прилагат.

2.4.4. Върху моторно превозно средство, където размерът от 300 mm, определен в точка 2.4.1.1, попада зад кабината и страничният предпазител е продължен напред по желание на производителя, както е показано в точка 2.4.3, трябва да отговаря на разпоредбите на точка 2.4.3.

2.5. Задният край на страничния предпазител е не повече от 300 mm пред вертикалната напречна равнина, допирателна на предната част на гумата на колелото непосредствено до задната част; не се изисква непрекъснат вертикален елемент за задния край.

2.6. Долният край на страничния предпазител в никоя точка не е на повече от 550 mm над земята.

2.7. Горният край на предпазителя е на не повече от 350 mm под тази част на структурата на превозното средство, през която вертикална равнина, допирателна до външната повърхност на гумите, с изключение на всякакво надграждане близо до земята, освен в следните случаи:

-
- 2.7.1. когато равнината, уточнена в точка 2.7, не пресича структурата на превозното средство, горният край е на нивото на повърхността на носещата товара платформа, на 950 mm от земята, ако това разстояние е по-малко;
- 2.7.2. когато равнината в точка 2.7 пресича структурата на превозното средство на ниво повече от 1,3 m над земята, тогава горния край на страничния предпазител е не по-малко от 950 mm над земята;
- 2.7.3. върху превозно средство, специално предназначено и проектирано, а не само приспособено за каросерията на контейнер или разглобяема каросерия, горният край на предпазителя може да се определи в съответствие с точки 2.7.1 и 2.7.2, като контейнерът или каросерията се считат като част от превозното средство.
- 2.8. Страничните предпазители по същество са неподвижно закрепени, здраво монтирани (те не бива да са податливи на разхлабване от вибрациите, предизвикани при нормалното използване на превозното средство), освен ако не се отнася до частите, изброени в точка 2.9, направени от метал или друг подходящ материал.

Страничният предпазител се счита за подходящ, ако може да издържи на хоризонтална статична сила от 1 kN, приложена перпендикулярно към всяка част от неговата външна повърхнина от центъра на плунжера, повърхността на който е кръгла и гладка, с диаметър от 220 mm $\pm$ 10 mm и, ако огъването на предпазителя под товар тогава е повече от:

- 30 mm над 250 mm от най-задната част на предпазителя и
- 150 mm над остатъка от предпазителя.

- 2.8.1. Горепосочените изисквания могат да се проверят чрез изчисляване.
- 2.9. Трайно закрепените компоненти на превозното средство, като акумулаторна кутия (акумулатор), въздушни резервоари, резервоари с гориво, светлини, отражатели, резервни гуми и кутии с инструменти могат да се включат в страничния предпазител, при условие, че отговарят на изискванията на директивата. Що се отнася до празните места, трябва да се приложат изискванията, постановени в точка 2.2.
- 2.10. Страничният предпазител не може да се използва за прикрепване на спирачката, въздушните и хидравличните тръби.
3. Чрез дерогиране на горепосочените разпоредби, превозните средства от следните типове трябва да отговарят единствено на изискванията, посочени във всеки един частен случай:
- 3.1. Разтегателно ремарке трябва да отговаря на всички изисквания, посочени в точка 2, когато е с минималната си дължина; когато ремаркетът е разтегнато, страничните предпазители трябва да отговарят на разпоредбите на точка 2.6, 2.7 и 2.8 и на тези на точка 2.4 или 2.5, но не е необходимо и

на двете; разтягането на ремаркетото не създава свободни места по дължината на страничните предпазители;

- 3.2. Цистерна е това превозно средство, предназначено единствено за транспорт на течност в затворен резервоар, постоянно прикрепена за превозното средство, снабдена с маркучи или тръби за товарене или разтоварване, трябва да е снабдена със странични предпазители, които да отговарят по възможност на всички изисквания, постановени в точка 2; стриктното спазване може да се дерогира временно, единствено когато експлоатационните изисквания го налагат;
- 3.3. Върху превозно средство с разтегаеми опашни опори/носещите конструкции за осигуряване на допълнителна стабилност по време на товарене, разтоварване или други операции, за които е проектирано превозното средство, на страничният предпазител може да се направят допълнителни дупки, когато те са необходими, за да позволяват разтягането на опашните опори/носещите конструкции.
- 3.4. Върху превозно средство, оборудвано с точки за стифиране за ро-ро транспортиране, могат да се направят дупки в страничния предпазител за преминаването и опъването/разтягането на товарозахващащи устройства.
4. Ако страните на превозното средство са така проектирани и/или оборудвани, че по формата и характеристиките им, съвкупността от съставните им елементи да отговаря на изискванията в точка 2, те могат да се считат като заместители на страничните предпазители.
5. Заявление за типово одобрение на ЕИО
 - 5.1. Заявлението за типово одобрение на ЕИО на превозно средство, относно страничната защита, се представя от производителя или от негов упълномощен представител.
 - 5.2. То се придружава от следните документи в три екземпляра и следните данни:
 - 5.2.1. описание на превозното средство по отношение на критериите, визирани в точка 1.4.1, заедно с измервателните чертежи и или с фотографски материал или изгледи на страните на превозното средство в разглобен вид. Предоставят се номерата и/или знаците за идентифициране на типа превозно средство.
 - 5.2.2. техническо описание на частите, осигуряващи страничната защита заедно с достатъчно подробна информация.
 - 5.3. Превозно средство, представително за типа, който ще се одобрява, трябва да се представи на техническата служба, която отговаря за извършване на изпитванията за типово одобрение.
6. Типово одобрение на ЕИО

- 6.1. Удостоверението за типовото одобрение на ЕИО за превозното средство трябва да се придружено от приложение, съставено в съответствие с образца, показан в допълнението.

Допълнение

ОБРАЗЕЦ

(максимален формат: А4 (210x 297 mm))

e . . .

(1)

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ УДОСТОВЕРЕНИЕТО ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ НА
ЕИО ПО ОТНОШЕНИЕ НА СТРАНИЧНАТА ЗАЩИТА НА ТИПА НА
ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО

*(Член 4, параграф 2 и член 10 от Директива 70/156/ЕИО на Съвета от 6
февруари 1970 г. за сближаването на законодателствата на държавите-
членки относно типовото одобрение на моторни превозни средства и техните
ремаркета)*

Номер на типовото одобрение на ЕИО:; Продължение:
.....

1. Търговско наименование или име на превозното средство
.....

2. Тип на превозното средство и категория:

3. Име и адрес на производителя:
.....
.....
..

4. Име и адрес на упълномощен представител на производителя (ако има
такъв)
.....

5. Характеристики на частите, осигуряващи странична защита:
.....
..

6. Предоставяне на превозно средство за типово одобрение на ЕИО:
.....
..

7. Техническа служба, която отговаря за изпитванията за типово одобрение
на ЕИО:

8. Дата на протокола от изпитването, издаден от техническата служба:

⁽¹⁾ Име на административния орган

-
9. Номер на протокола от изпитването, издаден от техническата служба: . . .
.....
 10. Основание(я) за прилагане продължаването на типовото одобрение на ЕИО.
 11. Типово одобрение на ЕИО/ продължаване/отхвърляне² по отношение на страничната защита.
 12. Място:
 13. Дата:
 14. Подпис:
 15. Прилага се списък на документите на информационното досие, за типово одобрение на ЕИО, представени на одобряващия орган; копие може да се получи при поискване;
 16. Забележки (ако има):

Пример

ДИРЕКТИВА 89/297/ЕИО

ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ НА ЕИО/НОМЕР НА ПРОДЪЛЖАВАНЕТО: ...
ТИП: ...

Списък на приложените документи

Брой на страниците на досието:	9
Брой на страниците на описанието:	4
Брой на страниците на чертежите:	4
Брой на фотографиите:	1
- общо	1
- общо описание на превозното средство	2
- тегло и размери	2
- описание на страничния предпазител	3

Предоставени чертежи и фотографски материал:

- чертеж(и) на инсталирането на устройството: 031.3.046 (2 страници А4)
031.3.047 (2 страници А5)
- фотография(и): 031.13.027 (1)

² Ненужното се зачерква

Всички документи, чертежи и фотографски материали трябва да носят номера на типовото одобрение на ЕИО/номера на продължаването.